

mien for at gaae over Derne, og jeg lægger ogsaa stor Vægt paa, at man gaaer over Derne, i alt Fald til Nykjøbing. Det blev imidlertid ved 2den Behandling vedtaget — vistnok, saaledes som allerede den ærede Ordfører har bemærket, kun med 1 Stemmes Majoritet — at denne Præmie kun skulde gives, naar man gik over Kjøge. Jeg kan heller ikke troe, at dette Spørgsmaal har staaet fuldkommen klart for alle de Herrer, thi det er jo aabenbart, at naar man fremfor Alt vil have Banen ført over til Derne, nyhter det ikke at knytte dette til den Betingelse, som efter al Sandsynlighed ikke vil blive opfyldt, at Banen skal gaae over Kjøge eller — og derimod ikke til den Bane, der er stor Sandsynlighed for vil blive anlagt — over Ringsted, Næstved til Bordingborg. Det er derfor, at den høitærede Minister har stillet det Forslag, der støttes af 4 Medlemmer af Udvalget, og, som jeg nu hører, ogsaa af den ærede Formand i Udvalget, der gaaer ud paa at Concessionens Forlængelse ogsaa skal kunne gives, naar man vil gaae over Ringsted og Næstved. Det Underændringsforslag, som er stillet til dette Forslag under Nr. 18, troer jeg, maa fraraades alene af den Grund, at det hele Spørgsmaal om, hvad der er lette og hvad der er svære Baner, er et overordentligt vanskeligt Spørgsmaal, som endnu ingenlunde er klaret, og dernæst fordi der fordrer, at Banen skal gaae til en Havn paa Sydsiden af Lolland eller Falster. Vi have paa Falster et overordentligt godt Udgangspunkt for hele Dampskibsarten til Fastlandet, nemlig Nykjøbing; men hvorvidt der kan staves en Havn paa et sydligt Punkt, er et Spørgsmaal, der vistnok maa staae hen. Jeg troer ikke, at Noget her for fuldkommen bestemt kan sige, at det ene eller det andet Punkt bør vælges. Mener man, at Nykjøbing ligger paa Sydsiden af Falster, saa er det noget Andet, men det er Noget, der kan tvivles om; jeg maa rigtignok sige, at efter min Mening ligger Nykjøbing midt paa Falster. Derfor troer jeg ogsaa, at

deres tidligere Forslag, ved nemlig at sætte den Rente, der skulde garanteres, til 4 pCt., saaledes, at det ikke længer er uklart, hvor høi Rentegaranti Staten skulde kunne yde; men der er et andet Punkt, med Hensyn til hvilket jeg i høi Grad beklager, at man ikke har taget Hensyn til de Udtalelser, der fremkom forrige Gang fra flere ærede Medlemmer, ligesom ogsaa fra mig, og som gik ud paa, at man ogsaa maatte indsætte Anlægssummen i Loven. Dersom man nemlig ikke angiver nogen saadan Sum, og dersom man bliver staaende ved Lovforslaget, som det staaer i Ændringsforslaget Nr. 16, med Broer, Havne osv., saa er man inde paa en Garanti for det saakaldte krønsteste Project, og de Herrer ville vide af Oplysninger, der ere fremkomne offentlig, at her er Tale om en Sum af ikke mindre end 15 Millioner. Nu er det ganske vist, at Folkethinget tidligere har haft stor Forskærlighed for dette Project; men det er ganske rigtigt bemærket af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgfreds (Winther), at det var væsentligt af den Grund, at hele det projecterede Jernbaneanlæg skulde være frem uden en eneste Skillings Udgift for Staten. Derimod er der vistnok meget Faa, som have troet paa, at dette Foretagende med dets dyre Broer, kostbare Havneanlæg osv. endog blot nogenlunde kunde forrente sig. Derfor kan jeg ikke paa nogen Maade stemme for dette Garantiforslag, navnlig naar man i den Grad, som steet er, udvider Statens Risiko næsten til det Ubestemmelige, og man endogsaa vilde kunne komme langt udover de 15 Millioner Rd., som dette Anlæg efter Overslaget skulde koste. Mindre væsentligt er det Spørgsmaal, om Herlufmagle skal være